

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૧૭] ૨ એસ.સી.આર. ૩૯૪

પી. એકનાથ

વિરુદ્ધ

વાય. અમરનાથ રેડ્ડી ઉર્ફે બાબુ અને અન્ય

(ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૭૯૨ ઓફ ૨૦૧૩)

ફેબ્રુઆરી ૦૯, ૨૦૧૭

[પિનાકી ચંદ્ર ઘોષ અને આર. એફ. નરીમન, ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ]

પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ કલમો ૩૦૨, ૩૦૭, ૩૨૪ બેવડું ખૂન – ખૂનનો પ્રયત્ન
– ૧૨ વર્ષની પુત્રી અને તેના ૫૦ વર્ષના પિતાનું બેવડું ખૂન; બે વ્યક્તિઓ પર
જીવલેણ હુમલાના બે પ્રયાસો, ગંભીર ઈજાઓ પહોંચાડી; અને એકમાત્ર

આરોપી દ્વારા રહેણાંક મકાનમાં ચોરી.

કલમો ૩૦૨, ૩૦૭ અને ૩૨૪ હેઠળ શિક્ષા અને સજા છતાં હાઈકોર્ટ દ્વારા નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યા. અપીલમાં, ઠરાવ્યું: રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી દર્શાવે છે કે આરોપી પાસે ગુનો આચરવા માટે જરૂરી હેતુ (મોટિવ) હતો – ઉપયોગમાં લેવાયેલ હથિયાર-દાતરડું મૃતકને પહોંચાડેલી ઈજાઓ સાથે ખાતરીપૂર્વક જોડી શકાય છે – એક્સએસએલ રિપોર્ટ, સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા, ગુનેગારના પગના નિશાન, સરકમસ્ટેન્શિયલ સાક્ષી દ્વારા ઘટનાનું વર્ણન, આરોપી/હથિયારની ઓળખ, હત્યાના સ્થળે પ્રકાશની હાજરી, આ બધું આરોપીના ગુના તરફ દોરે છે – હાઈકોર્ટે કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવા અને કેસની હકીકતોની અવગણના કરી અને ટ્રાયલ કોર્ટના આદેશને બિન-તર્કબદ્ધ આદેશ દ્વારા રદ કર્યો – આમ, હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ વિકૃત (પરવર્સ) છે અને કાયદાની નજરમાં ટકી શકે તેમ નથી, અને તેને રદ કરવામાં આવે છે.

અપીલ મંજૂર કરતાં, કોર્ટ

ન્યાયમૂર્તિશ્રી પિનાકી ચંદ્ર ઘોષ દ્વારા :

ઠરાવ્યું: ૧.૧ એવું જણાય છે કે હેતુ (મોટિવ) સિવાય, હાઈકોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના તર્કબદ્ધ આદેશને બાજુ પર રાખવા માટે અન્ય કોઈ વાજબી કારણો આપ્યા નથી.

આ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓની ચકાસણી કર્યા પછી, પીડિત-આઈ-વિટનેસ (આંખે જોનાર સાક્ષીઓ) ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ના પુરાવાઓ પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.

હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૦ થી ૨૨ ના પુરાવાઓને પણ ધ્યાનમાં લીધા નથી જેઓ ઘટના પછી તરત જ પ્રશ્નવાળી જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા હતા.

ઘટનાસ્થળના સ્કેચને ધ્યાનમાં લેતા, તેમાં કોઈ શંકા નથી કે મૃતક નં. ૨ ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર લોહીના ખાબોચિયામાં મૃત હાલતમાં પડ્યા હતા, અને ૧૨ વર્ષની પુત્રી પણ દાદરની વચ્ચે મૃત હાલતમાં પડી હતી.

તે વધુમાં જણાય છે કે આ પાછળનું કારણ એ હતું કે આરોપી દ્વારા કેટલીક લોન લેવામાં આવી હતી અને તે મૃતક નં. ૨ પીડિતને પરત કરવામાં આવી ન હતી, જેના પરિણામે આ ભયાનક હત્યાઓ થઈ હતી. [પેરા ૧૫, ૧૮] [૩૯૯-ઈ-

એચ; ૪૦૦-એ]

૧.૨ ડૉક્ટર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ જેમણે મૃતક નં. ૨ ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમજ ડૉક્ટર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ જેમણે મૃતક નં. ૧ ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમના પુરાવાથી સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે તમામ ઈજાઓ ધારદાર હથિયારની હતી.

ઓક્યુલર પુરાવા અથવા કોર્ટ સમક્ષ જુબાની આપનાર ડોક્ટરોના પુરાવા અંગે કોઈ વિસંગતતા નથી.

આરોપી દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલું હથિયાર (દાતરડું) આરોપી પોતે રજૂ કરતા કબજે કરવામાં આવ્યું હતું, અને એફએસએલ રિપોર્ટ મુજબ દાતરડા પર માનવ લોહી પણ મળી આવ્યું હતું. [પેરા ૧૯] [૪૦૦-બી-સી]

૧.૩ રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રી પરથી એવું જાણવા મળ્યું છે કે આરોપી પાસે ગુનો આચરવા માટે જરૂરી હેતુ હતો અને ઉપયોગમાં લેવાયેલ હથિયાર એટલે કે દાતરડાને મૃતકને પહોંચાડેલી ઈજાઓ સાથે ખાતરીપૂર્વક જોડી શકાય છે.

એફએસએલ રિપોર્ટ, સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા, ગુનેગારના પગના નિશાન, સરકમસ્ટેન્શિયલ સાક્ષી દ્વારા ઘટનાનું વર્ણન, આરોપી/હથિયારની ઓળખ, હત્યાના સ્થળે પ્રકાશની હાજરી, આ બધું આરોપીના ગુના તરફ દોરે છે. [પેરા ૨૧] [૪૦૦-૬]

૧.૪ હાઈકોર્ટ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવા અને હકીકતોની કદર કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે, જે બાબતનો નિર્ણય કરતી વખતે ધ્યાનમાં લેવા જોઈતા હતા અને કોઈપણ કારણ આપ્યા વિના ટ્રાયલ કોર્ટના તર્કબદ્ધ આદેશને રદ કર્યો છે.

તેથી, હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ વિફળ છે અને કાયદાની નજરમાં ટકી શકે તેમ નથી અને ટ્રાયલ કોર્ટના આદેશને માન્ય રાખી હાઈકોર્ટનો આદેશ રદ કરવામાં આવે છે. [પેરા ૨૩, ૨૪] [૪૦૦-૭-એચ]

આર. એફ. નરીમન (સહમત થતાં):

હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ ની જુબાનીને સંપૂર્ણપણે અવગણી હતી, જેમણે મૃતક નં. ૧ (નાની પુત્રી) ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, જે જુબાની સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે પુત્રીની દાતરડા વડે હત્યા કરવામાં આવી હતી, તેના

પરની તમામ ૯ ઈજાઓ ચીરાયેલી (ઇન્સાઇઝડ) ઈજાઓ હતી.

હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ ના પુરાવાને સમગ્ર રીતે વાંચવામાં ભૂલ કરી છે કે મૃતક નં. ૨ પર મળી આવેલી ઈજાઓ દાતરડા જેવા ધારદાર હથિયારથી શક્ય નથી, અને તે સ્પષ્ટપણે શક્ય છે કે તે બે અલગ-અલગ હથિયારોથી થઈ શકે.

આ તર્ક એ પૂર્વધારણાને અવગણે છે કે દાતરડાની પાછળની બાજુ મંદ (બ્લન્ટ) હોય છે જે "વિક્ષત (લેસરેટેડ) ઈજાઓ"નું કારણ બની શકે છે.

વધુમાં, ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધ્યું છે તેમ, જે ડૉક્ટરે "લેસરેટેડ" શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો હતો તેનો વાસ્તવમાં અર્થ "ઇન્સાઇઝડ" હતો.

ઉપરાંત, હકીકત એ છે કે ૧૪ ઘા હતા તે એ નિષ્કર્ષ પર દોરી ન જાય કે તે બે અલગ-અલગ હથિયારોથી થયા હતા - જે હાઈકોર્ટની સંપૂર્ણ કલ્પના (સરમાઈઝ) છે.

હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ અને ૧૪ બંનેની જુબાનીઓને ભેળવી દીધી

હતી અને એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી હતી કે મૃતક ૧ અને ૨ બંને દ્વારા થયેલી ઈજાઓ દાતરડા જેવા હથિયારથી શક્ય નથી.

હાઈકોર્ટે લોહીવાળા દાતરડાની રિકવરી અંગેના મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને અવગણ્યા જે પથ્થરો નીચે છુપાયેલા હતા અને જે આરોપીની મદદથી મળી આવ્યા હતા.

આરોપી પોતાની સાથે દાતરડું લઈને જતો હતો તે શંકાસ્પદ છે એમ કહેવું એટલે આ મહત્વપૂર્ણ પુરાવાની અવગણના કરવી.

તેવી જ રીતે, યુવાન પુત્રીના સંદર્ભમાં ગુનાના સ્થળ અંગે, માત્ર ઇન્કવેસ્ટ રિપોર્ટ પર આધાર રાખવો અને ફરીથી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧, ૩, ૪, ૫ અને ૬ ના પુરાવાઓની અવગણના કરવી, જેમાંથી તમામ સાક્ષીઓએ એકસમાન રીતે કહ્યું કે મૃતક પુત્રીનો મૃતદેહ દાદર પર મળી આવ્યો હતો અને બેડરૂમમાં નહીં, તે પુરાવાઓની જબરદસ્ત અવગણના સમાન છે.

વધુમાં, માત્ર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૨ ના પુરાવાના આધારે કે ઘરમાં માત્ર શૂન્ય વોટનો બલ્બ બળી રહ્યો હતો, અને પૂરતા પ્રકાશ અંગે ફરિયાદપક્ષના

સાક્ષી ૧ અને ૨૦ થી ૨૩ ના પુરાવાઓને અવગણવા, તથા સામાન્ય સમજ મુજબ જો આરોપી અને મૃતક નં. ૨ એકબીજા સાથે વાત કરી રહ્યા હતા, તો તે અંધારામાં ન હોઈ શકે, તે મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને અવગણવા સમાન છે.

હાઈકોર્ટે ઘટના પછી તરત જ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ દ્વારા આપવામાં આવેલા "મૃત્યુના નિવેદનને" (ડાઈંગ ડેક્લેરેશન) સંપૂર્ણપણે અવગણ્યું.

હાઈકોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના તારણને પુરાવા આધારિત તર્ક સાથે ૨૬ કર્યા વિના કલમ ૩૦૭ હેઠળનો ગુનો સાબિત થયો હોવા છતાં કલમ ૩૦૭ હેઠળની સજાને ૨૬ કરી દીધી. [પેરા ૧૨] [૪૦૫-બી-એચ; ૪૦૬-એ-સી]

ડૉ. કે. એસ. રેડ્ડી દ્વારા મેડિકલ જ્યુરિસ્પ્રુડન્સ ઓન ટોક્સિકોલોજી.

ક્રિમિનલ એપેલેટ જ્યુરિસ્ટિક્શન: ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૭૯૨ ઓફ ૨૦૧૩.

આંધ્રપ્રદેશના હાઈકોર્ટના ચુકાદા અને આદેશ તા. ૧૭.૦૮.૨૦૧૨ ની ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૦૨૫ ઓફ ૨૦૦૮ માંથી.

સુચોધન બૈરાપનેની, સુશ્રી તતિની બાસુ, એડવોકેટ, અપીલકર્તા માટે.

વી. શ્રીધર રેડ્ડી, વી. એન. રઘુપતિ, ગુંતુર પ્રભાકર, સુશ્રી પ્રેરણા સિંહ, ડી. મહેશ બાબુ, એડવોકેટ, સામાવાળા માટે.

કોર્ટનો ચુકાદો નીચે મુજબ આપવામાં આવ્યો હતો

પિનાકી ચંદ્ર ધોષ, ન્યાયમૂર્તિ.:

૧. આ અપીલ, અપીલકર્તા/ફરિયાદી દ્વારા આંધ્રપ્રદેશ હાઈકોર્ટ ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા ૧૭.૦૮.૨૦૧૨ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશ સામે કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા હાઈકોર્ટે આરોપી (જે અહીં સામાવાળા નં. ૧ છે) દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ મંજૂર કરી અને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કલમ ૩૦૨, ૩૦૭ અને ૩૨૪ આઈપીસી હેઠળ લાદવામાં આવેલી સજા રદ કરી અને તેને આરોપોમાંથી નિર્દોષ મુક્ત કર્યો.

૨. આ કેસ પી. લોહિતા ઉંમર ૧૨ વર્ષ અને પી. વેંકટરામના ઉંમર ૫૦ વર્ષની બેવડી હત્યા અને પી. ચંદ્રકલા તથા પી. એકનાથ પર બેવડા જીવલેણ હુમલાના પ્રયાસો સાથે સંબંધિત છે, જેઓ પ્રશાંત નગર, મદનપલ્લેના રહેવાસી

છે, અને એકમાત્ર આરોપી ચેરબલ્લી અમરનાથ રેલ્લી ઉર્ફે બાબુ રેલ્લી (જે અહીં સામાવાળા નં. ૧ છે) દ્વારા ઘરમાં ચોરીનો મામલો છે.

૩. આ અપીલનો નિર્ણય કરવા માટે જરૂરી હકીકતો નીચે મુજબ વર્ણવવામાં આવી છે:

જ. પ્રોસિક્યુશનના કેસ મુજબ, ૧૮.૦૯.૨૦૦૫ ના રોજ રાત્રે આશરે ૧૦:૦૦ વાગ્યે, આરોપી પી. વેંકટરામના (મૃતક નં. ૨) ના ઘરે દાતરડું લઈને ગયો હતો.

જ્યારે મૃતક નં. ૨ અને આરોપી વાત કરી રહ્યા હતા અને અન્ય લોકો રાત્રે સૂવા માટે જતા રહ્યા હતા, ત્યારે આશરે રાત્રે ૧:૩૦ વાગ્યે આરોપીએ દાતરડું કાઢીને મૃતક નં. ૨ પર હુમલો કર્યો અને બેફામ ઘા માર્યા.

જ્યારે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ (મૃતક નં. ૨ ની પત્ની) એ વચ્ચે બચાવ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો, ત્યારે તેણે તેના પર પણ હુમલો કર્યો અને ગંભીર લોહીલુહાણ ઈજાઓ પહોંચાડી.

પ. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ (મૃતક નં. ૨ નો પુત્ર) એ ઘટના જોઈ અને તેના ભાઈ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ ને ફોન કરીને ઘટના વિશે જાણ કરી.

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ સૂઈ રહ્યો હોવાથી તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ નો સંદેશ સમજી શક્યો નહીં, તેથી તેણે પાછો ફોન કર્યો.

આરોપીએ ફોન ઉપાડ્યો અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ સાથે વાત કરતા સાંભળ્યો અને તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ના બેડરૂમમાં ગયો અને તેના પર હુમલો કર્યો જેનાથી લોહી વહેવા લાગ્યું.

જ્યારે મૃતક નં. ૧ દાદર નીચે દોડવાનો પ્રયત્ન કર્યો, ત્યારે આરોપીએ તેને દાદર પર પકડી લીધી અને તેને રહેંસી નાખી.

દરમિયાન, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ તેના બેડરૂમના દરવાજા બંધ કરી દીધા.

આરોપીએ મૃતકના શર્ટમાંથી રૂ. ૨,૫૦૦ ની ચોરી પણ કરી હતી.

૬. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતી પર, પોલીસ ગુનાના સ્થળે પહોંચી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ નું નિવેદન નોંધ્યું અને કલમ ૩૦૨ તથા ૩૦૭ આઈપીસી હેઠળ ગુના રજીસ્ટર નં. ૧૧૫ ઓફ ૨૦૦૫ દાખલ કરવામાં આવ્યો.

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૩ એ મૃતક નં. ૧ ના મૃતદેહનું પંચનામું (ઇન્કવેસ્ટ) કર્યું અને ગુનાના સ્થળના ફોટોગ્રાફ્સ લીધા તથા મૃતક નં. ૨ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં મોકલી આપ્યા.

સારવાર દરમિયાન મૃતક નં. ૨ નું હોસ્પિટલમાં અવસાન થયું અને તેના મૃતદેહ પર પંચનામું કરવામાં આવ્યું.

શબને પોસ્ટમોર્ટમ માટે પણ મોકલી આપવામાં આવ્યું હતું.

૭. ૧૫.૧૦.૨૦૦૫ ના રોજ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૩ એ આરોપીની ધરપકડ કરી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ તથા ૧૨ ની હાજરીમાં તેનું કબૂલાતનું નિવેદન નોંધ્યું અને તેના કહેવાથી ગુનામાં વપરાયેલું દાતરડું જપ્ત કર્યું.

આરોપીએ તે જગ્યા પણ બતાવી જ્યાં તેણે તેનું લોહીવાળું શર્ટ બાળી નાખ્યું હતું.

૮. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ ડૉક્ટર, જેમણે મૃતક નં. ૧ ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમણે અભિપ્રાય આપ્યો કે ખોપરીના હાડકાં, સર્વાઈકલ કરોડરજ્જુને ઈજા થવાથી આંતરિક અને બાહ્ય રક્તસ્રાવ, આઘાત અને મૃત્યુ થયા છે.

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪, ડૉક્ટર જેમણે મૃતક નં. ૨ ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમણે અભિપ્રાય આપ્યો કે ધારદાર વસ્તુ દ્વારા મહત્વના અંગો પર બહુવિધ ઈજાઓ થવાથી આઘાત અને રક્તસ્રાવને લીધે મૃત્યુ થયું હોવાનું જણાય છે.

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૩ એ પદાર્થોને પરીક્ષણ માટે એફએસએલ માં મોકલી આપ્યા અને એફએસએલ નો રિપોર્ટ મળ્યા બાદ તથા તપાસ પૂર્ણ થવા પર, આરોપી સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી.

લર્નન્ડ સેશન્સ જજે આરોપી સામે કલમ ૩૦૨, ૩૦૭ અને ૩૮૦ આઈપીસી

હેઠળ આરોપો ઘડ્યા હતા.

૯. સદરહુ આરોપો સાબિત કરવા માટે, પ્રોસિક્યુશને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ થી ૨૩ ની તપાસ કરી.

ટ્રાયલ કોર્ટે, મૌખિક અને દસ્તાવેજી બંને પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી, એવું ઠરાવ્યું કે પ્રોસિક્યુશન આરોપીનો ગુનો શંકાસ્પદ રીતે સાબિત કરવામાં સક્ષમ છે, અને અપીલકર્તાને કલમ ૩૦૨, ૩૦૭ અને ૩૨૪ આઈપીસી હેઠળના ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યો તથા આજીવન કેદની સજા ફટકારી અને સાથે રૂ. ૫,૦૦૦ નો દંડ પણ કર્યો, જે ન ભરવા પર વધારાની સજા થશે.

૧૦. નારાજ થઈને, આરોપીએ હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી અને સદરહુ કોર્ટે પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી, અપીલ મંજૂર કરી અને ટ્રાયલ કોર્ટે કલમ ૩૦૨, ૩૦૭ અને ૩૨૪ આઈપીસી હેઠળ લાદવામાં આવેલી સજા રદ કરી તથા તેને નિર્દોષ મુક્ત કર્યો.

૧૧. અપીલકર્તા-ફરિયાદીએ ખાસ રજા (સ્પેશિયલ લીવ) દ્વારા આ અપીલ દાખલ કરી.

૧૨. અમે અપીલકર્તા-ફરિયાદી તરફથી હાજર રહેલા વકીલ સુયોધન બૈરાપનેની અને આરોપી/સામાવાળા નં. ૧ તરફથી હાજર રહેલા વકીલ વી. શ્રીધર રેડ્ડી તેમજ રાજ્ય તરફથી હાજર રહેલા વકીલ ગુંતુર પ્રભાકરની વિસ્તૃત દલીલો સાંભળી છે.

૧૩. અપીલકર્તા તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી હતી કે હાઈકોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના તર્કબદ્ધ ચુકાદાને ધ્યાનમાં લીધા વિના આરોપીને નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં ભૂલ કરી છે, જેમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ના પુરાવાઓને સંપૂર્ણપણે અવગણવામાં આવ્યા છે, જેઓ આ ઘટનામાં આઈ-વિટનેસ અને ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ પણ હતા.

૧૪. તેની સામે, આરોપી તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી હતી કે હાઈકોર્ટે એવું અવલોકન કરીને યોગ્ય તારણ કાઢ્યું છે કે પ્રોસિક્યુશન આરોપી દ્વારા ગુનાના આચરવા માટેનો હેતુ (મોટિવ) સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયું છે.

૧૫. પક્ષકારોની દલીલો સાંભળ્યા પછી અને કેસના રેકૉર્ડ્સની કાળજીપૂર્વક ચકાસણી કર્યા પછી તેમજ ટ્રાયલ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટ બંનેના ચુકાદાઓ જોયા

પછી, અમને એવું લાગે છે કે હેતુ સિવાય, હાઈકોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના તર્કબદ્ધ આદેશને બાજુ પર રાખવા માટે અન્ય કોઈ વાજબી કારણો આપ્યા નથી.

૧૬. વધુમાં, અમારી સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓને જોતાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ કે જેઓ ઈજાગ્રસ્ત આઈ-વિટનેસ છે, તેમના પુરાવા પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.

હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૦, ૨૧ અને ૨૨ ના પુરાવાઓને પણ ધ્યાનમાં લીધા નથી જેઓ ઘટના પછી તરત જ પ્રશ્નવાળી જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા હતા.

૧૭. અમે સ્થળના સ્કેચને પણ ધ્યાનમાં લીધું છે, જે અમને બતાવવામાં આવ્યો છે, અને તેમાં કોઈ શંકા નથી કે મૃતક નં. ૨ ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર લોહીના ખાબોચિયામાં મૃત હાલતમાં પડ્યા હતા, અને ૧૨ વર્ષની પુત્રી પણ દાદરની વચ્ચે મૃત હાલતમાં પડી હતી.

૧૮. તે વધુમાં જણાય છે કે આ પાછળનું કારણ એ છે કે આરોપી દ્વારા કેટલીક લોન લેવામાં આવી હતી અને તે મૃતક નં. ૨ પીડિતને પરત કરવામાં આવી ન હતી, જેના પરિણામે આ ભયાનક હત્યાઓ થઈ છે.

૧૯. ડૉક્ટર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ જેમણે મૃતક નં. ૨ ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમજ અન્ય ડૉક્ટર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ જેમણે મૃતક નં. ૧ ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમના દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવાથી સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે તમામ ઈજાઓ ધારદાર હથિયારની હતી.

અમારા નમ્ર મતે, ઓક્યુલર પુરાવા અથવા કોર્ટ સમક્ષ જુબાની આપનાર ડોક્ટરોના પુરાવા અંગે કોઈ વિસંગતતા નથી.

આરોપી દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલું હથિયાર (દાતરડું) આરોપી પોતે રજૂ કરતા કબજે કરવામાં આવ્યું હતું.

સદરહુ દાતરડા પર માનવ લોહી પણ એફએસએલ રિપોર્ટ મુજબ મળી આવ્યું હતું, જે સુનાવણી વખતે કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૦. બધી હકીકતોને ધ્યાનમાં લેતા અને એકસાથે સરવાળો કરતા, એવું જણાય છે કે હાઈકોર્ટે આ તમામ તથ્યોને ધ્યાનમાં લીધા નથી, જે અમારી સમક્ષ લાવવામાં આવ્યા હતા અને અપીલની સુનાવણી સમયે હાઈકોર્ટ સમક્ષ

મૂકવામાં આવ્યા હતા.

૨૧. અમે રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રીમાંથી શોધી કાઢ્યું છે કે આરોપી પાસે ગુનો આચરવા માટે જરૂરી હેતુ હતો અને ઉપયોગમાં લેવાયેલ હથિયાર એટલે કે દાતરડાને મૃતકને પહોંચાડેલી ઈજાઓ સાથે ખાતરીપૂર્વક જોડી શકાય છે.

એફએસએલ રિપોર્ટ, સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા, ગુનેગારના પગના નિશાન, સરકમસ્ટેન્શિયલ સાક્ષી દ્વારા ઘટનાનું વર્ણન, આરોપી/હથિયારની ઓળખ, હત્યાના સ્થળે પ્રકાશની હાજરી, આ બધું આરોપીના ગુના તરફ દોરે છે.

૨૨. સામાવાળાના વકીલે અમારી સમક્ષ કેટલાક ચુકાદાઓ ટાંક્યા જે, અમારા મતે, આ કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં સામાવાળા માટે મદદરૂપ થઈ શકે નહીં.

૨૩. અમારા મતે, હાઈકોર્ટ આવા પુરાવાઓની કદર કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે જે કોર્ટ સમક્ષ લાવવામાં આવ્યા હતા અને વધુમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા નિર્ણય કરતી વખતે ધ્યાનમાં લેવા જોઈતી હકીકતોને અવગણી કોઈપણ કારણ આપ્યા વિના ટ્રાયલ કોર્ટના તર્કબદ્ધ આદેશને રદ કર્યો છે.

૨૪. તેથી, હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ વિકૃત છે અને કાયદાની નજરમાં ટકી શકે તેમ નથી અને ટ્રાયલ કોર્ટના આદેશને માન્ય રાખી હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલો આદેશ અમે રદ કરીએ છીએ.

૨૫. તદનુસાર, અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે.

૨૬. અમે સંબંધિત પોલીસ સત્તાવાળાઓને નિર્દેશ આપીએ છીએ કે તેઓ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લાદવામાં આવેલી બાકીની સજા ભોગવવા માટે સામાવાળાને તાત્કાલિક કસ્ટડીમાં લે.

આર. એફ. નરીમન, જે. (સહમત થતાં)

૧. એક સહમત ચુકાદો સામાન્ય રીતે એટલા માટે લખવામાં આવે છે કારણ કે ન્યાયાધીશને લાગે છે કે તે સમાન નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકે છે, પરંતુ તર્કની અલગ પ્રક્રિયા દ્વારા.

આ કેસમાં, મેં આ સહમતિ એટલા માટે લખી છે કારણ કે આંધ્રપ્રદેશ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચના ચુકાદાને મારા લર્નિંગ ભાઈ દ્વારા "વિફૂત" તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો છે.

"વિફૂત" એ ખુશીનો અભિવ્યક્તિ નથી, ખાસ કરીને જ્યારે રેકૉર્ડની સુપરિચર કોર્ટના ચુકાદા માટે ઉપયોગ કરવામાં આવે.

હું આ અવલોકન કરવા માટે મજબૂર છું કારણ કે આ કેસની હકીકતોમાં, એક ઘાતક બેવડી હત્યા થઈ છે, જેમ કે મારા લર્નિંગ ભાઈ દ્વારા નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે.

અને, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ૩૧ જુલાઈ ૨૦૦૮ ના રોજ અત્યંત વિચારપૂર્વક આપવામાં આવેલા ચુકાદા છતાં, હાઈકોર્ટે સામાવાળા-આરોપીને નિર્દોષ મુક્ત કર્યો છે.

હું સંપૂર્ણપણે સંમત છું કે આ ચુકાદો "વિફૂત" છે, અને તે શા માટે છે તે અંગે મારા પોતાના કારણો આપવા ઈચ્છું છું.

૨. આ કેસને સમજવા માટે જરૂરી સ્કેલેટલ હકીકતો મારા લર્નિંગ ભાઈ દ્વારા પહેલેથી જ જણાવવામાં આવી છે.

કેસની મુખ્ય વિશેષતાઓ એ છે કે આરોપી ૧૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૫ ના રોજ રાત્રે આશરે ૧૦:૦૦ વાગ્યે મૃતક નં. ૨ ના ઘરે પ્રવેશ્યો હતો.

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨, જે મૃતક નં. ૨ ની પત્ની છે, તે આ કેસમાં ગંભીર રીતે ઈજાગ્રસ્ત આઈ-વિટનેસ છે.

તેણે તેના માટે થોડું ભોજન રાંધ્યું, અને પછી રાત્રે આશરે ૧૧:૦૦ વાગ્યે તેના બે બાળકો સાથે સૂવા ગઈ.

૧૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૫ ના રોજ આશરે રાત્રે ૧:૩૦ વાગ્યે, તેણે એક ભયાનક અવાજ સાંભળ્યો અને જોયું કે આરોપી તેના પતિ પર દાતરડા વડે હુમલો કરી રહ્યો છે.

તેણે આરોપીને તેની પુત્રી પર પણ દાતરડા વડે હુમલો કરતા જોઈ હતી, જે નાની ઉંમરની છોકરી હતી.

આરોપી તેના પતિ અને પુત્રી બંનેની હત્યા કરવામાં સફળ રહ્યો.

તેણી બેભાન હોવાનો ઢોંગ કરવાને કારણે માંડ માંડ મૃત્યુથી બચી ગઈ હતી, પરંતુ અંતે તે બેભાન થઈ ગઈ હતી.

તેનો ૧૪ વર્ષનો પુત્ર પણ હત્યા થવાથી બચી ગયો હતો, અને તેને પણ ગંભીર ઈજાઓ થઈ હતી, કારણ કે તેણે પોતાને બેડરૂમમાં અંદરથી બંધ કરી દીધો હતો અને તેના ભાઈનો ફોન દ્વારા સંપર્ક કર્યો હતો જે થોડા સમય પછી ગુનાના સ્થળે આવ્યો હતો.

જે નોંધવા જેવી રસપ્રદ વાત એ છે કે, ૧૯ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૫ ના રોજ સવારે ૩:૫૭ વાગ્યે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ એ ડ્યુટી ડૉક્ટર શ્રી આર. ચૈનૈયા, એરિયા હોસ્પિટલ, મદનપલ્લે સમક્ષ પોતાનું ડાઈંગ ડેક્લેરેશન આપ્યું હતું.

આ મૃત્યુના નિવેદનમાં નીચે મુજબ લખ્યું છે:

"૧૮.૯.૨૦૦૫ ની રાત્રે ૧૦:૦૦ કલાકે, અમે જમ્યા પછી બહાર આવ્યા અને બાબુએ ગેટ બંધ કરી દીધો (મારું બાબુનું નામ એકાંત છે). તે સમયે બાબુ રેડ્ડી, ચેરચેરલોપક્ષી આવ્યો. તે સમયે જમવાનું બનાવતા હતા અને તેને જમવાનું કહ્યું, ચપાતી બનાવીને તેને આપી. મારા પતિ અને તે પોતે ચર્ચા કરવા માટે બેઠા. હું ગઈ અને સૂઈ ગઈ. આશરે ૧.૦૦ કલાક પછી, હું અવાજ સાંભળીને જાગી ગઈ અને જોયું કે બાબુ રેડ્ડી મારા પતિ પી. વેંકટરામના પર દાતરડાથી હુમલો કરી રહ્યો છે. હું બચાવવા માટે ગઈ અને તેણે મારા પર હુમલો કર્યો. હું બેભાન થઈ ગઈ. જીવ હોવાથી ફરીથી મારા પતિ પર હુમલો કર્યો. અવાજ સાંભળીને મારા બાળકો એકાંત, લોહિતા અને બહેનનો પુત્ર મનોજ જાગી ગયા. મારી પુત્રી લોહિતા પર હુમલો કર્યો. મારા પુત્ર એકાંતે દરવાજો બંધ કરી દીધો. બાબુ રેડ્ડી મારા પતિ સાથે પૈસાના સોદા કરતો હતો. બાબુ રેડ્ડીના પૈસા બાકી હતા. મેં પગ પકડી લીધા પણ તેણે મને છોડી નહીં. જોકે મને ભાન હતું પણ મેં બેભાન હોવાનો અભિનય કર્યો. હું મરી ગઈ છું એમ સમજીને તે મને છોડી ગયો. મારા પુત્ર એકાંતે શ્રીધરને ફોન કર્યો અને ફોન કર્યા પછી શ્રીધર આવ્યો."

૩. અંતે, લર્નન્ડ સેશન્સ જજે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨, ૩૦૭ અને ૩૮૦ હેઠળ આરોપો ઘડ્યા, કારણ કે બે હત્યાઓ થઈ હતી અને અન્ય બે વ્યક્તિઓની હત્યાના પ્રયાસો થયા હતા જેમણે જીવ બચાવ્યો હતો.

જ. ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીને કલમ ૩૦૨ હેઠળ બેવડી હત્યા માટે, તેમજ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ની હત્યાના પ્રયાસ માટે કલમ ૩૦૭ હેઠળ દોષિત ઠેરવ્યો, અને આરોપીને બંને કેસોમાં આજીવન કેદની સજા ફટકારી.

પ. હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચમાં અપીલમાં, આરોપીને કલમ ૩૦૨ તેમજ કલમ ૩૦૭ ના ગુનામાંથી નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો.

ડ. આ ઘાતક બેવડી હત્યા અને બીજી બેવડી હત્યાના ઘાતક પ્રયાસમાંથી આરોપીને નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં હાઈકોર્ટનો તર્ક ઘણો અધૂરો છે.

તેના તર્કમાં, હાઈકોર્ટનો ચુકાદો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ ના પુરાવા સાથે શરૂ થાય છે.

એ ભૂલવું ન જોઈએ કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ એ ડૉક્ટર છે જેમણે મૃતક નં. ૧ (મૃત્યુ પામેલી પુત્રી) ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું.

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ એ બીજી તરફ, મૃતક નં. ૨ (પિતા અને પરિવારના વડા) ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું.

૭. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ ના પુરાવા આપ્યા પછી, હાઈકોર્ટે માત્ર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ ના પુરાવાની તપાસ કરી, અને જણાવ્યું કે ડોક્ટરે અભિપ્રાય આપ્યો હોવા છતાં કે મૃતક મહત્વના અંગોને થયેલી બહુવિધ ઈજાઓથી આઘાત અને રક્તસ્રાવને કારણે મૃત્યુ પામ્યો હોવાનું જણાય છે, અને ઉપરોક્ત ઈજાઓ દાતરડા જેવા ધારદાર હથિયારથી થઈ શકે છે તેમ જણાવવા છતાં, તેની જુબાનીમાં તેણે સ્વીકાર્યું કે ઈજાઓ "લેસરેટેડ" ઈજાઓ હતી.

ટ્રાયલ કોર્ટે આ પુરાવાની સાચી કદર કરી છે, અને જણાવ્યું છે કે વાસ્તવમાં શું અર્થ હતો કે ઈજાઓ ધારદાર વસ્તુ દ્વારા થઈ હતી.

જોકે, હાઈકોર્ટે ડૉ. કે. એસ. રેડ્ડી દ્વારા મેડિકલ જ્યુરિસ્પ્રુડન્સ ઓન ટોક્સિકોલોજીના આધારે તારણ કાઢ્યું કે "લેસરેટેડ" ઈજાઓ માત્ર મંદ વસ્તુથી જ થઈ શકે છે.

ત્યારબાદ હાઈકોર્ટે જણાવ્યું કે તેની પુનઃતપાસમાં ડૉક્ટરે જણાવ્યું કે જો દાતરડાની વિરુદ્ધ બાજુનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો "લેસરેટેડ" ઈજાઓ થઈ શકે છે, જે મંદ છે.

૮. આ પુરાવા પર, હાઈકોર્ટે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક નં. ૨ પર મળી આવેલી ઈજાઓ દાતરડા જેવા ધારદાર હથિયારથી શક્ય નથી.

તેણે એવું પણ તારણ કાઢ્યું કે ઈજાઓની સંખ્યાને જોતાં, તે બે અલગ-અલગ હથિયારોથી પણ થઈ શકે છે.

ઉપરોક્ત બંને કારણો વિફૂત છે. દાતરડાની મંદ બાજુનો કદાચ ઉપયોગ થઈ શક્યો હોત તે હકીકતમાં કોઈ શંકા નહોતી.

તે જે પણ હોય, સૈદ્ધાંતિક શક્યતા કે ઈજાઓ બે અલગ-અલગ હથિયારોથી થઈ શકે છે તે સંપૂર્ણપણે કલ્પના છે.

પરંતુ આ બાબતનો અંત આવતો નથી. અપીલ હેઠળના ચુકાદામાં જે ગંભીર ખામી છે તે એ છે કે તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ ની સમગ્ર જુબાનીને ભૂલી જાય

છે.

જ્યાં સુધી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ ની જુબાનીનો સંબંધ છે, તેમાં કોઈ શંકા નથી કે મૃતક નં. ૧ (પુત્રી) પર થયેલી તમામ ૯ ઈજાઓ ઇન્સાઈઝડ ઈજાઓ હતી અને તે બધી દાતરડા જેવા ધારદાર હથિયારથી થઈ હતી.

હાઈકોર્ટનો ચુકાદો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ વિશે ભૂલી જાય છે, અને પછી આશ્ચર્યજનક નિષ્કર્ષ પર પહોંચવા માટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ ને એકસાથે જોડે છે કે મૃતક ૧ અને ૨ દ્વારા થયેલી ઈજાઓ દાતરડાથી શક્ય નથી અને વધુમાં, એક કરતાં વધુ હથિયારનો ઉપયોગ થયો હોઈ શકે છે.

૯. ત્યારબાદ હાઈકોર્ટે ચર્ચા કરી કે શું આરોપી પોતાની સાથે દાતરડું લઈને આવ્યો હતો કે કેમ.

તે એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચે છે કે આરોપી પોતે દાતરડું લઈને આવ્યો હતો તે પોતે શંકાસ્પદ છે.

આ એ હકીકતની નોંધ લીધા વિના કરવામાં આવ્યું છે કે દાતરડું પથ્થરોના ઢગલા નીચેથી મળી આવ્યું હતું કારણ કે આરોપી પોલીસને દાતરડાની છુપાયેલી જગ્યાએ લઈ ગયો હતો.

વધુમાં, તેણે એફએસએલ રિપોર્ટને પણ અવગણ્યો જેણે સ્પષ્ટ કર્યું કે દાતરડા પર માનવ લોહી મળી આવ્યું હતું.

અને આ અવગણના વધુ સ્પષ્ટ બને છે કારણ કે હાઈકોર્ટે હકીકતો વર્ણવતી વખતે પોતે જ અવલોકન કર્યું છે:

"૧૫.૧૦.૨૦૦૫ ના રોજ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૩ એ નીરુગટ્ટુવારીપલ્લે ખાતે આરોપીની ધરપકડ કરી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ તથા ૧૨ ની હાજરીમાં તેનું કબૂલાતનું નિવેદન નોંધ્યું અને અમ્માચેરુવેમિત્તા ખાતે પથ્થરોના ઢગલામાંથી ગુનામાં વપરાયેલું દાતરડું જપ્ત કર્યું અને આરોપીએ તે જગ્યા પણ બતાવી જ્યાં તેણે તેનું લોહીવાળું શર્ટ બાળી નાખ્યું હતું."

૧૦. ગુનાના સ્થળના સંદર્ભમાં, જ્યાં સુધી બાળકીના મૃતદેહનો સંબંધ છે, હાઈકોર્ટે માત્ર ઇન્કવેસ્ટ રિપોર્ટ એક્ઝિબિટ પી-૭ નો સંદર્ભ લીધો છે કે

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ નો પુરાવો જણાવે છે કે બાળકીનો મૃતદેહ દાદર પર હતો, અને ઇન્કવેસ્ટ રિપોર્ટ જણાવે છે કે તે બાળકોના બેડરૂમની મધ્યમાં મળી આવ્યો હતો, તેથી મૃતકની લાશ મળવા અંગે વિરોધાભાસી પુરાવા છે.

અહીં ફરીથી, હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩, ૪, ૫ અને ૬ ના પુરાવાઓને સંપૂર્ણપણે અવગણવામાં મોટી ભૂલ કરી છે, જેમાંથી તમામ સાક્ષીઓએ એકસમાન નોંધ્યું છે કે બાળકીનો મૃતદેહ માત્ર દાદર પર જ મળી આવ્યો હતો.

વધુમાં, તપાસ અધિકારી દ્વારા દોરવામાં આવેલા કાચા સ્કેચમાં જેને એક્ઝિબિટ પી-૧૬ તરીકે પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યું છે, તેમાં પણ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે મૃતક બાળકીનો મૃતદેહ માત્ર દાદર પર જ મળી આવ્યો હતો.

૧૧. ઉપરાંત, ઘરમાં કેટલો પ્રકાશ હતો તે અંગે જેથી ઇજાગ્રસ્ત આઈ-વિટનેસ આરોપીને સફળતાપૂર્વક ઓળખી શકે, હાઈકોર્ટે માત્ર પોલીસ સ્ટેશનના અધિકારી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૨ નો પુરાવો ટાંક્યો છે કે "બેડરૂમમાં શૂન્ય વોટનો બલ્બ બળી રહ્યો હતો".

આના પરથી તે તારણ કાઢે છે કે "ઘરમાં માત્ર શૂન્ય વોટનો બલ્બ બની રહ્યો હતો" જ્યારે બંને આઈ-વિટનેસ સાક્ષીઓએ જણાવ્યું હતું કે વીજળી પુરવઠો હતો અને લાઈટો ચાલુ હતી.

અહીં ફરીથી, હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૦, ૨૧ અને ૨૩ ની સુસંગત જુબાનીને સંપૂર્ણપણે અવગણવામાં મોટી ભૂલ કરી છે, જેમાંથી તમામ સાક્ષીઓ જણાવે છે કે ઘટના સમયે ઘરમાં પૂરતા પ્રકાશ કરતાં વધુ પ્રકાશ હતો.

વધુમાં, એ સ્પષ્ટ છે કે મૃતક નં. ૨ અને આરોપી બંને ઘટના બને ત્યાં સુધી બેસીને વાત કરી રહ્યા હતા અને તેઓએ ઘરમાં લાઈટો ચાલુ રાખીને જ આ સ્પષ્ટ કર્યું હતું.

૧૨. હાઈકોર્ટ દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટની બે ઈજાગ્રસ્ત આઈ-વિટનેસ પર ઘાતક હુમલાની ચર્ચા અને ઘટના પછી તરત જ હોસ્પિટલમાં ડૉક્ટર-ઇન-ચાર્જ સમક્ષ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ દ્વારા ૩:૫૭ વાગ્યે નોંધાયેલ ડાઇંગ ડેક્લેરેશન પણ અવગણવામાં આવ્યું છે.

જરૂરી પુરાવાઓ પર આધારિત ટ્રાયલ કોર્ટના તારણને રદ કર્યા વિના, હાઈકોર્ટે

કલમ ૩૦૭ હેઠળની સજાને રદ કરી દીધી.

તેથી સારાંશમાં –

(૧) હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ ની જુબાનીને સંપૂર્ણપણે અવગણી છે, જેમણે મૃતક નં. ૧ (નાની પુત્રી) ના મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, જે જુબાની સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે પુત્રીની દાતરડા વડે હત્યા કરવામાં આવી હતી, તેના પરની તમામ ૯ ઈજાઓ ઇન્સાઈઝડ ઈજાઓ હતી;

(૨) હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૪ ના પુરાવાને સમગ્ર રીતે વાંચવામાં ભૂલ કરી છે કે મૃતક નં. ૨ પર મળી આવેલી ઈજાઓ દાતરડા જેવા ધારદાર હથિયારથી શક્ય નથી, અને તે સ્પષ્ટપણે શક્ય છે કે તે બે અલગ-અલગ હથિયારોથી થઈ શકે. આ તર્ક એ પૂર્વધારણાને અવગણે છે કે દાતરડાની પાછળની બાજુ મંદ હોય છે જે "લેસરેટેડ ઈજાઓ"નું કારણ બની શકે છે. વધુમાં, ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધ્યું છે તેમ, જે ડૉક્ટરે "લેસરેટેડ" શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો હતો તેનો વાસ્તવમાં અર્થ "ઇન્સાઈઝડ" હતો. ઉપરાંત, હકીકત એ છે કે ૧૪ ઘા હતા તે એ નિષ્કર્ષ પર દોરી ન જાય કે તે બે અલગ-અલગ હથિયારોથી થયા હતા – જે હાઈકોર્ટની સંપૂર્ણ કલ્પના છે;

(૩) હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૩ અને ૧૪ બંનેની જુલાનીઓને ભેળવી દીધી છે અને એવો નિષ્કર્ષ કાઢ્યો છે કે મૃતક ૧ અને ૨ બંને દ્વારા થયેલી ઈજાઓ દાતરડા જેવા હથિયારથી શક્ય નથી;

(૪) હાઈકોર્ટે લોહીવાળા દાતરડાની રિકવરી અંગેના મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને અવગણ્યો જે પથ્થરો નીચે છુપાયેલા હતા અને જે આરોપીની મદદથી મળી આવ્યા હતા. આરોપી પોતાની સાથે દાતરડું લઈને જતો હતો તે શંકાસ્પદ છે એમ કહેવું એટલે આ મહત્વપૂર્ણ પુરાવાની અવગણના કરવી;

(૫) તેવી જ રીતે, યુવાન પુત્રીના સંદર્ભમાં ગુનાના સ્થળ અંગે, માત્ર ઇન્કવેસ્ટ રિપોર્ટ પર આધાર રાખવો અને ફરીથી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧, ૩, ૪, ૫ અને ૬ ના પુરાવાઓની અવગણના કરવી (અને ઉપર સંદર્ભિત સાઈટ પ્લાન), જેમાંથી તમામ સાક્ષીઓએ એકસમાન રીતે કહ્યું કે મૃતક પુત્રીનો મૃતદેહ દાદર પર મળી આવ્યો હતો અને બેડરૂમમાં નહીં, તે પુરાવાઓની જબરદસ્ત અવગણના સમાન છે;

(૬) માત્ર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨૨ ના પુરાવાના આધારે તારણ કાઢવું કે ઘરમાં

માત્ર શૂન્ય વોટનો બલ્બ એકલો બળી રહ્યો હતો, અને પૂરતા પ્રકાશ અંગે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને ૨૦ થી ૨૩ ના પુરાવાઓને અવગણવા તથા સામાન્ય સમજ મુજબ જો આરોપી અને મૃતક નં. ૨ એકબીજા સાથે વાત કરી રહ્યા હતા, તો તે અંધારામાં ન હોઈ શકે, તે મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને અવગણવા સમાન છે;

(૭) હાઈકોર્ટે ઘટના પછી તરત જ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ દ્વારા આપવામાં આવેલા "મૃત્યુના નિવેદનને" સંપૂર્ણપણે અવગણ્યું છે; અને

(૮) હાઈકોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના તારણને પુરાવા આધારિત તર્ક સાથે રદ કર્યા વિના કલમ ૩૦૭ હેઠળની સજાને રદ કરી દીધી છે.

૧૩. પરિણામે, એવું જાહેર કરવું પડે છે કે આંધ્રપ્રદેશ હાઈકોર્ટનો ડિવિઝન બેન્ચનો ચુકાદો તમામ બાબતોમાં વિફલ તરીકે જ જાણાય છે, અને તેથી તેને રદ કરવો જોઈએ.

નિધિ જૈન

અપીલ મંજૂર.

This judgment has been translated using AI Tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.